

عنوان مقاله:

مدیریت مشارکتی آبیاری دربخش کشاورزی شهرستان سمنان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی بحران آب (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

سید محمد رضوی

خلاصه مقاله:

این مقاله با هدف بررسی ابعاد مشارکت مردم در آبیاری کشاورزی شهرستان سمنان از روش کتابخانه ای و مشاهده استفاده میکند. نظام آبیاری در شهرستان به شیوه ی حقابه بهره برداری کردن وبا نظم کنونی را به شیخ علاءالدوله سمنانی از عرفای قرن هفتم و هشتم هجری قمری نسبت میدهند. این نظام از مقررات و مدیریت مشارکتی خاص وقابل بررسی برخوردار است. تنهارودخانه دائمی سمنان رودخانه گل رودبار بوده که نیازهای آبی مردم راتامین میکرده است. مشارکت مردم از زمان وارد شدن آب رودخانه گل رودبار به محلی به نام آب پخش کن شروع شده ودر نهایت تا رسیدن آب به باغات کشاورزان ادامه مییابد. رود مذکور پس از طی مسافت زیاد وارد آب پخش کن شده و پس ازکا هس فشار آب توسط آب شکنها به شش استخر زاوغان، کوشک مغان ، کدیور، ناسار، لتیباروشاهجوی وارد میشود. در ابتدای صبح، کشاورزان در استخر نزدیک محله خود دوراستخر بان و مژه دار جمع میشوند. مَره دار سهم هر کشاورز را به استخر بان اعلام میکند. وقتی آب هرکس مشخص شد استخر بان کله استخر را بالامیکشد. پارامحل تقسیم آب استخرهای سمنان است. بستر جوی آب در پارا طوری ساخته شده است که آب بطور یکسان حرکت کرده ودر قسمت پایانی در سطحی کاملاً مساوی شش قطعه چوب به نام بَرجم آب را به سوی جویهای کوچکتر ودر نهایت به سوی باغات کشاورزان هدایت می کند. در یک سطح بلند ودر یک برج نهبانی پارابان باوظیفه نظارت بر جریان آب مستقر است. استخرهای سمنان دارای گروه آبیاران شامل قانون دار، امین رودخانه ، انگارنویس، استخر بان، مقسم آب، پارابان، لایروبان باوظایف متفاوت بالغ بر 54 نفر و با اوراق و اسناد، وسایل خاص ومقیاسهای معین مبادرت به تقسیم آب مینمایند.

کلمات کلیدی:

مدیریت مشارکتی، آب، آبیاری، کشاورزی، سمنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/64318>

